

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Talepapir til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål S, T og U (FIV alm. del).

Det talte ord gælder

Tak for spørgsmålet.

Jeg ser frem til, at vi her i dag kan få en god drøftelse af regeringens tiltag målrettet nydanske kvinders deltagelse i uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt.

For der er ingen tvivl om, at uddannelse, job og samfundsdeltagelse er nøglefaktorerne, når det kommer til en vellykket integration af nydanskere, herunder også nydanske kvinder.

Før jeg går videre med at supplere uddannelsesministerens beskrivelse af, hvilke tiltag regeringen har taget for at fremme integrationen af de nydanske kvinder, vil jeg gerne starte med at beskrive, hvordan det går de nydanske kvinder i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet.

Der er de seneste år sket en markant positiv udvikling i uddannelsesniveaueet blandt de nydanske kvinder.

I indeværende skoleår ser vi for første gang, at andelen af 16-19-årige nydanske kvinder, som ikke er i uddannelse, er lavere end for øvrige kvinder. De nydanske piger har så at sige overhalet de øvrige kvinder indenom.

Vi ser også en anden meget interessant tendens: Flere unge indvandrere og efterkommere end unge med dansk oprindelse bryder den negative sociale arv og begynder på en uddannelse, selvom begge deres forældre er uden for arbejdsstyrken. Og her er det igen kvinderne, der går forrest.

Hvis vi derimod ser nærmere på indvandrerkvindernes beskæftigelsesgrad, så viser tallene os desværre et mindre positivt billede end på uddannelsesområdet.

For de fleste nationalitetsgrupper er beskæftigelsesfrekvensen nemlig højere blandt indvandrermandene end blandt

indvandrerkvinderne. Denne kønsproblematik gælder i øvrigt også for personer med dansk oprindelse. Og for alle indvandrere – uanset om vi taler om mænd eller kvinder – er beskæftigelsesfrekvensen generelt alt for lav.

Det er naturligvis ikke godt nok!

For hvis vi skal lykkes med at integrere de nydanske kvinder – så er vejen gennem arbejde af afgørende betydning. Det ved jeg, at I er enige med mig i.

Regeringen gør så noget ved det.

For med regeringens nye integrationsudspil, siger vi klart og tydeligt til de nye flygtninge og familiesammenførte, der kommer til landet – ligesom vi også siger det til de nydanskere, som har boet i Danmark længe: I skal bidrage! Vi stiller krav og forventer, at enhver giver en hånd med det, de kan. Til gengæld giver vi en hånd til dem, der har brug for det, for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Som spørgerne ved, så fremsætter regeringen meget snart et lovforslag, som udmønter store dele af regeringens udspil. Jeg håber, at Venstre vil påtage sig ansvaret og stemme for lovforslaget – og med det fokus, Venstre har på at få de nydanske kvinder i job, forventer jeg det sådan set også.

Men regeringens udspil indeholder også mere end ændringer af integrationsprogrammet. Vi har også med udspillet blandt andet sat fokus på en hurtigere afklaring af nyankomne flygtninges uddannelsesmæssige kompetencer, ligesom vi har sat et ekstra fokus på inddragelsen af civilsamfundet i integrationsprocessen.

For det er enormt vigtigt, at vores nye medborgere bliver en aktiv del af samfundslivet og dermed kommer godt og hurtigt ind i fællesskabet.

Regeringens integrationsudspil indeholder også et partnerskab på integrationsområdet – som vi indgik med KL lige før påske. I partnerskabet inviterer vi kommunerne til at drage nytte af bedste viden om, hvad der virker.

Og med partnerskabet løfter vi i fællesskab med kommunerne integrationsindsatsen, således at flere nydanskere – også kvinderne – opnår en mere vellykket integration.

Regeringens integrationsudspil skal ses i sammenhæng med de generelle reformer, som regeringen har iværksat på uddannelses- og beskæftigelsesområdet. De reformer er nemlig også integrationsreformer.

Her tænker jeg eksempelvis på regeringens reform af førtidspensionsområdet, som indebærer, at unge under 40 år som udgangspunkt ikke skal have tilkendt førtidspension, men i stedet skal have en tidlig og tværfaglig indsats gennem ressourceforløb.

Vi ser allerede nu, at reformen begynder at virke: Tilgangen af ikke-vestlige indvandrere og efterkommere til førtidspension er faldet. Det er en enorm vigtig udvikling, fordi de ikke-vestlige indvandrere og efterkommere er overrepræsenteret i førtidspensionssystemet. Det er blandt andet et af

de områder, hvor regeringen – i modsætning til den borgerlige regering – har handlet.

Jeg vil også gerne nævne regeringens indsats over for ægtefælleforsørgede indvandrere, hvor regeringen sammen med satspuljepartierne i 2012 afsatte ca. 45 mio. kr. til initiativer, der styrker den beskæftigelsesfaglige indsats overfor gruppen.

Puljemidlerne skal bidrage til at bringe ægtefælleforsørgede ikke-vestlige indvandrere – hvoraf mange er kvinder – tættere på arbejdsmarkedet samt bidrage til at bryde eventuel isolation.

Også i regeringens perspektiv- og handlingsplan på ligestillingsområdet har vi sat fokus på at nedbryde barrierer og skabe lige muligheder for deltagelse i samfundet, i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet – uanset køn eller oprindelse.

Jeg har nu malet med den store pensel, men jeg vil også gerne benytte lejligheden til at fortælle om nogle af regeringens mindre initiativer, der særligt er rettet mod de nydanske kvinder.

Selvom jeg indledningsvist nævnte, at det går rigtig mange nydanske kvinder godt i Danmark – særlig i forhold til uddannelse – så ved vi også, at der findes mere isolerede nydanske kvinder, som har brug for at få tilført viden om og forståelse for det danske samfund. Derfor støtter regeringen en række initiativer, der er med til at fremme netop dette.

Et godt eksempel er ”Bydelsmødrene”. Hos Bydelsmødrene rekrutteres og uddannes lokale kvinder til at opsøge og støtte isolerede kvinder. Fordi bydelsmødrene bor tæt på de isolerede kvinder og taler mange forskellige sprog, har de en helt særlig mulighed for at tale med kvinderne og bygge bro til blandt andet lokalsamfundet og kommunen.

Evalueringer af bydelsmødrenes indsats viser, at bydelsmødrene opfylder et stort behov hos de kvinder og familier, de har kontakt med. Og at det er behov, som kvinderne og familierne ikke før har haft mulighed for at få opfyldt. Det handler bl.a. om helt grundlæggende at få viden om det danske samfund fx at få viden om, hvordan danske

institutioner fungerer. At få kendskab til egne muligheder og rettigheder. Og det handler om at bryde isolationen og få hjælp til at danne netværk. Evalueringerne viser, at efterspørgslen på bydelsmødrenes rådgivning og hjælp er overvældende stor.

Regeringen gennemførte også i efteråret 2013 kampagnen "Alles valg", der havde til hensigt at få flere nydanskere, herunder særligt kvinderne, til at stemme ved kommunalvalget.

Resultaterne af kampagnen talte deres tydelige sprog. Ved opgørelsen af valgdeltagelsen viste det sig, at valgdeltagelsen var steget med ca. 3,5 pct.point for indvandrerne og med næsten 7 pct.point for efterkommerne.

Jeg har ved flere lejligheder sagt, at et af de absolut største ligestillingsproblemer i Danmark er den manglende kønsligestilling i nogle etniske minoritetsmiljøer. Det er de miljøer, hvor piger og kvinder fratages deres mulighed for at bestemme over eget liv og egen krop.

En af løsningerne på denne udfordring er uddannelse. Uddannelse er en grundsten i et selvstændigt og selvvalgt liv. En uddannelse gør det muligt at blive økonomisk uafhængig af andre og stå på egne ben. En uddannelse har derfor også betydning for ligestillingen mellem kønnene.

Men uddannelse gør det ikke alene. Der er stadig veluddannede unge kvinder, der oplever at skulle leve op til forældede og undertrykkende traditioner og normer. Disse kvinder magter – trods god uddannelse – ikke at bryde med familien. Det kan være en meget ensom og angstfyldt proces at være helt alene, selv om du kan forsørge dig selv.

Derfor ønsker regeringen også at øge ligestillingen blandt nydanskere på anden vis end ved at satse på uddannelse og arbejde alene. Regeringens nyeste ligestillingsinitiativ er en pulje til fremme af viden og dialog om ligestilling, social kontrol og seksualitet blandt nydanske unge og deres forældre.

Syv konkrete projekter rundt omkring i landet er ved at starte op. I projekterne skabes dialog

mellem de unge og deres forældre om rettigheder og forældreskab.

Også i regi af regeringens nationale strategi mod æresrelaterede konflikter har vi sat en række initiativer i gang, der, ved holdningsbearbejdning og forebyggelse, skal rykke ved forældede holdninger til kønsroller og ligestilling mellem kønnene.

Vi har blandt andet etableret et landsdækkende dialogkorps af unge og forældre, der går i dialog med andre unge og forældre om kønsroller, rettigheder og ligestilling, ligesom vi sidste vinter gennemførte en kampagne på de sociale medier.

Som det fremgår af min tale i dag, så har regeringen iværksat en lang række initiativer, der skal forbedre integrationen af de nydanske kvinder. Vi tager udfordringerne alvorligt, og vi handler på dem.

Men betyder det så, at vi er i mål? At vi ikke behøver at gøre mere? Nej, det gør det naturligvis ikke. Vi står stadig over for en række udfordringer.

Men regeringen tager naturligvis gerne handsken op og fortsætter derfor ufortrødent sit arbejde. Jeg hilser dog også meget gerne dialog og ideer til, hvordan vi kan gøre det endnu bedre, velkommen. Derfor ser jeg frem til, at vi her i eftermiddag netop har tiden til dette.

Tak for ordet.